

Forord til den danske udgave

Af Bo Hejlskov Elvén, autoriseret psykolog

Du sidder med en fantastisk bog i hånden. Den er skrevet af en af de helt store navne på området: psykologen Ross W. Greene. Ross væltede hele den pædagogiske verden, da hans første bog udkom, og jeg håber, at han også vælter din verden. På den gode måde altså.

Det, Ross W. Greene gjorde i den pædagogiske verden, var at få os allesammen til at forstå, at børn gør deres bedste. Det burde ikke være så umuligt at forstå, men meget pædagogisk arbejde og opdragelse har som udgangspunkt, at børn er dovne og uvorne og skal afrettes. Den tanke har været med os i tusindvis af år, og den er beskrevet blandt andet i Det gamle Testamente. Men det gør den ikke til sandhed.

Ross W. Greene kunne i sin første bog, *Det eksplosive barn*, få alle os fagpersoner til at tænke over og sætte spørgsmålstegn ved de forestillinger om børn og om pædagogik, vi gik rundt med uden at tænke nærmere over dem. Han væltede virkelig den pædagogiske verden og åbnede op for, at pædagogik og opdragelse er andet end at få børn til at opføre sig ordentligt. Det kan i stedet handle om at skabe forudsætninger for, at børnene kan opføre sig ordentligt og udvikle sig positivt. For det vil børn gerne.

Hans arbejde har også revolutioneret forskningen i pædagogik og opdragelse. Han fik forskerne til at stille bedre spørgsmål, og i dag ved vi ikke kun, at Ross' metoder virker – vi ved også, at hvis vi kan få forældre og pædagoger til at se på børn på samme måde som han gør, bliver deres opdragelse mere "effektiv". Det kan lyde mærkeligt, at en måde at tænke på kan være effektiv, men tanken styrer handlingen, så hvis vi ser børnene som uopdragne, skælder vi ud, og ser vi dem som børn, der gør deres bedste, tilpasser vi vores krav og forventninger. Og det er mere effektivt at tilpasse krav og forventninger end at skælde ud.

Den rejse, du som forælder skal ud på, når du læser denne bog, er en rejse, som forhåbentlig ender et andet sted, end den starter. Forhåbentlig kan Ross gennem sin rolige og tålmodige måde at skrive og tale på få dig til at overveje din rolle som forælder og de måder, du plejer at gøre tingene på. Og det er en spændende rejse. En rejse, som vil indebære, at din forståelse for dit barn vokser. Og takket være denne øgede indsigt sker der nogle helt fantastiske ting: Du vil måske begynde at synes bedre om dit barn. Du vil måske få større selvtillid som forælder. Og du vil få en roligere hverdag med dit barn uden en masse ballade og skæld ud. Sandsynligvis vil du endda få et bedre forhold til dit barn. Måske fordi din empati med dit barn vokser.

Jeg var på en konference i Göteborg i efteråret 2016. Vi var fem psykologer og pædagoger, som i tre dage skulle holde oplæg for en masse lærere. En af de andre oplægsholdere var Ross. En af de ting, som slog mig i de dage, var, at Ross hver dag spiste hurtigt, så han kunne få tid at ringe og vække sin søn. Når klokken blev 12:30 i Sverige, var det tid for Ross' 14-årige søn at stå op i Maine, USA. Så Ross ringede og vækkede ham. Jeg har selv haft 14-årige børn. De er ikke altid lette at få op af sengen. De vil ikke altid vækkes. Men med et roligt tonefald og stor empati kunne Ross tale knægten op af sengen på flere tusind kilometers afstand. Uden at hæve stemmen. Jeg spurgte ham, om der ikke var andre voksne til stede, som kunne vække knægten, og Ross svarede, at det var der selvfølgelig. Men Ross syntes, at det at vække sit barn var en af de bedste stunder i løbet af dagen. Den ville han ikke gå glip af, bare fordi han var på den anden side af jorden.

Og der stod jeg med en oplevelse af, at det at vække en fjortenårig er en nødvendig, men ofte ret ubehagelig oplevelse. Måske fordi jeg, da mine børn var fjorten år gamle, stadig havde en forestilling om, at de var dovne og skulle motiveres. At de bare skulle tage sig sammen, så jeg kunne slippe for at vække dem. I stedet for at se det som ikke kun nødvendigt, men også hyggeligt. Tænk, så mange gode stunder jeg havde kunnet haft, hvis min indstilling havde været anderledes. Hvis jeg havde kunnet læse denne bog mens børnene stadig var små.

Så jeg vil ønske dig held og lykke med læsningen. Og held og lykke med det at være forælder. Det er en spændende opgave, måske den vigtigste opgave i dit liv. Så der er jo ikke nogen grund til at gøre det til en kedelig opgave. Gå ind i den med glæde; nyd det i fulde drag. Og husk at finde de

hyggelige stunder og ikke kun det hårde arbejde. For eksempel ved at gøre vækningen til en god oplevelse i stedet for en kedelig pligt. For det er fantastisk at være forælder.